

“मीठे बच्चे- तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र बन्नु छ, एक बाबाको मतमा चलनु छ, कुनै पनि डिस-सर्भिस गर्नु हुँदैन ।

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूलाई मायाले जोडले आफ्नो पंजा माछ ? ठूलो मंजिल कुनचाहिँ हो ?

उत्तर:- जो बच्चाहरू देह-अभिमानमा रहन्छन्, उनीहरूलाई मायाले जोडले पंजा माछ । फेरि नाम-रूपमा फँस्छन् । देह-अभिमान आयो अनि थप्पड लाग्यो, त्यसपछि पद भ्रष्ट हुन्छ । देह-अभिमानलाई तोड्नु यो नै ठूलो मंजिल हो । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! देही-अभिमानी बन । जसरी बाबा आज्ञाकारी सेवक हुनुहुन्छ, कति निरहंकारी हुनुहुन्छ, यस्तै निरहंकारी बन, कुनै पनि अहंकार नहोस् ।

गीत:- न वह हमसे जुदा होंगे....

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । बच्चाहरूले भन्छन् जब मूलवतनमा थियौं, हामी बाबाका थियौं र बाबा हाम्रो हुनुहुन्थ्यो । तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान त राम्रोसँग मिलेको छ । तिमी जान्दछौ— हामीले चक्र लगाएका छौं । अब फेरि हामी उहाँको बनेका छौं । उहाँ आउनुभएको छ राजयोग सिकाएर स्वर्गको मालिक बनाउन । कल्प पहिले जस्तै फेरि आउनुभएको छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू, बच्चा भएर तिमी यहाँ मधुवनमा बसिराख्नु छैन । तिमी आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र बन । कमलको फूल पानीमा रहन्छ तर पानी भन्दा माथि रहन्छ । त्यसमा पानी लाग्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी रहनु त घरमै छ केवल पवित्र बन्नु छ । यो तिम्रो धेरै जन्महरूको अन्तिम जन्म हो । जति पनि मनुष्य मात्र छन्, ती सबैलाई पावन बनाउन म आएको छु । पतित-पावन सर्वको सद्गतिदाता एक हुनुहुन्छ । उहाँ बाहेक अरू कसैले पावन बनाउन सक्दैन । तिमी जान्दछौ— आधा कल्पदेखि हामी सिँढी भर्दै आयौं । ८४ जन्म तिमीले अवश्य पूरा गर्नु पर्छ अनि ८४ को चक्र पूरा गरेर जब फेरि जीर्ण अवस्था हुन्छ तब मलाई आउनुपर्छ । बीचमा अरू कसैले पतितबाट पावन बनाउन सक्दैन । कसैले पनि न बाबालाई, न त रचनालाई जान्दछन् । ड्रामा अनुसार कलियुगमा सबैलाई पतित तमोप्रधान बन्नु नै छ । बाबा आएर सबैलाई पावन बनाएर शान्तिधाममा लैजानुहुन्छ । तिमीले बाबाबाट सुखधामको वर्सा पाउँछौ । सत्ययुगमा कुनै दुःख हुँदैन । अहिले तिमी जीवन छँदै बाबाको बनेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई गृहस्थ व्यवहारमा रहनु छ । बाबाले कहिल्यै कसैलाई भन्न सक्नुहुन्न— तिमीले घरबार छोड । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केवल अन्तिम जन्म पवित्र रहनु छ । बाबाले कहिल्यै भन्नुभएको छ र तिमीले घरबार छोड ? छैन । तिमीले ईश्वरीय सेवा अर्थ आफैं छोडेका हो । कैंयौ बच्चाहरू छन्, जो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि ईश्वरीय सेवा गर्छन् । उनलाई घर छुटाइदैन । बाबाले कसैलाई पनि छुटाउनुहुन्न । तिमी त आफैं सेवा गर्न निस्केका हो । बाबाले कसैलाई छुटाउनु भएको होइन । तिम्रो लौकिक पिताले विवाहको लागि भन्छन् । तिमीले गर्दैनौ किनकि तिमी जान्दछौ— अब मृत्युलोकको अन्त्य हुँदैछ । शादी (विवाह) बर्बादी हुन्छ फेरि हामी पावन कसरी बन्छौं ? हामी विश्वलाई स्वर्ग

२०७२ फाल्गुन २० बिहीबार ३-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 बनाउने सेवामा किन नलाग्ने ? बच्चाहरू चाहन्छन् रामराज्य होस् । पुकार्छन् नि- हे पतित-
 पावन सीताराम । हे राम ! आएर दुनियाँलाई स्वर्ग बनाउनुहोस् । भन्छन् तर केही पनि
 बुझ्दैनन् । संन्यासीहरू भन्छन्- यस समयको सुख काग विष्टा समान छ । हुन पनि यस्तै छ ।
 यहाँ सुख त छँदै छैन । भनिरहन्छन् तर कसैको बुद्धिमा छैन । बाबाले कुनै दुःखको लागि यो
 सृष्टि कहाँ रचनुहुन्छ र ! बाबा भन्नुहुन्छ- के तिमीले बिर्सियौ स्वर्गमा दुःखको नाम निशान
 रहँदैन ? वहाँ कंस आदि कहाँबाट आउँछन् ?

अहिले बेहदको बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ, उहाँको मतमा चलनु छ । आफ्नो मनमतमा चलनाले
 बर्बादी गर्छन् । आश्चर्यवत सुनन्ती, कथन्ती, भागन्ती वा ट्रेटर बनन्ती । कतिले डिससर्भिस
 गर्छन् । उनीहरूको फेरि के हालत होला ? हीरा जस्तो जीवन बनाउनुको सट्टा कौडी जस्तो
 बनाइदिन्छन् । पछि गएर तिमीलाई आफ्नो सबै साक्षात्कार हुनेछ । यस्तो चलनको कारणले
 मैले यो पद पाएँ । यहाँ त तिमीलाई कुनै पनि पाप कर्म गर्नु छैन किनकि तिमी पुण्य आत्मा
 बन्छौ । पापको फेरि सयगुणा दण्ड हुन्छ । स्वर्गमा त आउँछौ तर पद बिल्कुलै कम हुनेछ ।
 यहाँ तिमी राजयोग सिक्न आएका छौ फेरि प्रजा बन्छौ । पदमा त धेरै फरक छ नि । यो पनि
 सम्झाइएको छ- यज्ञमा केही दिएर फेरि वापस लिएर जान्छन् भने चण्डालको जन्म मिल्छ ।
 कैयौ बच्चाहरूले फेरि चलन पनि यस्तो चल्छन्, जसले पद कम हुन्छ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यस्तो कर्म नगर जसले राजा-रानीको सट्टा प्रजामा पनि कम पद
 मिलोस् । यज्ञमा स्वाहा भएर फेरि भागन्ती हुन्छन् भने गएर के बन्नेछन् । यो पनि बाबाले
 सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! कुनै पनि विकर्म नगर, नत्र सयगुणा सजाय मिल्छ । फेरि
 किन नोक्सान गर्नु छ । यहाँ रहने भन्दा पनि जो गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन्, सर्भिसमा रहन्छन्
 उनीहरूले धेरै उच्च पद पाउँछन् । यस्ता धेरै गरिब छन् जसले ८ आना वा रूपैया पठाउँछन् ।
 र, जसले यहाँ हजार दिन्छन् भने पनि गरिबहरूको पद उच्च हुन्छ किनकि उनीहरूले कुनै
 पाप कर्म गर्दैनन् । पाप गर्नाले सयगुणा बन्छ । तिमीलाई पुण्य आत्मा बनेर सबैलाई सुख दिनु
 छ । दुःख दिन्छौ भने फेरि अदालत बस्छ । साक्षात्कार हुनेछ- तिमीले यो-यो गन्यौ, अब
 सजाय खाऊ । पद पनि भ्रष्ट हुन्छ । सुन्दै पनि रहन्छन् फेरि पनि कुनै बच्चाहरू उल्टो चलन
 चलि रहन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- सधैं एक आपसमा मिलेर बस । यदि मिल्दैनौ भने डिससर्भिस
 गर्छौ । कसैको नाम रूपमा फाँस्छन् भने यो पनि धेरै पाप हुन जान्छ । माया मानौं एक मुसा
 हो, फुकि पनि रहन्छ, काट्दै पनि जान्छ, रगत पनि निस्कन्छ, थाहै हुँदैन । मायाले पनि रगत
 निकालिदिन्छ । यस्तो कर्म गराउँछ, जुन थाहा पनि हुँदैन । ५ विकारले एकदमै शिर
 मोडिदिन्छ । बाबाले सावधानी त दिनुहुन्छ नि । यस्तो नहोस् जुन फेरि अदालतमा भनून्-
 हामीलाई सावधान कहाँ गरियो र ! तिमी जान्दछौ- ईश्वरले पठाउनुहुन्छ । स्वयं कति
 निरहंकारी हुनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- म आज्ञाकारी सेवक हुँ । कुनै-कुनै बच्चाहरूमा कति अहंकार
 रहन्छ । बाबाको बनेर फेरि यस्तो-यस्तो कर्म गर्छन् जो कुरै नगर । यसभन्दा त जो बाहिर
 गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन्, उनीहरू धेरै अगाडि जान्छन् । देह-अभिमान आउने बित्तिकै मायाले

२०७२ फाल्गुन २० बिहीबार ३-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन जोडले पंजा माछ्छ । देह-अभिमान तोड्नु ठूलो मंजिल हो । देह-अभिमान आयो र थप्पड लाग्यो । त्यसैले देह-अभिमानमा आउनु नै किन पर्छ र जसले पद भ्रष्ट होस् । यस्तो नहोस् वहाँ गएर फेरि भाडू लगाउनु परोस् । यदि कसैले बाबासँग सोध्छ भने बाबाले बताउन सक्नुहुन्छ । स्वयंले पनि सम्भन्न सक्छौ— मैले कति सेवा गर्छु ? मैले कतिलाई सुख दिएको छु ? बाबा, मम्माले सबैलाई सुख दिनुहुन्छ । कति खुसी हुन्छ । बाबाले मुम्बईमा कति ज्ञानको डान्स गर्नुहुन्थ्यो, चात्रक धेरै थिए नि । बाबा भन्नुहुन्छ— धेरै चात्रकको सामुन्नेमा ज्ञानको डान्स गर्दा राम्रो-राम्रो प्वाइन्ट निस्कन्छ । चात्रकले खिच्छन् । तिमीलाई पनि यस्तो बन्नु छ तब त फलो गर्नेछौ । श्रीमतमा चल्यो छ । आफ्नो मतमा चलेर बदनाम गर्छन् भने नोक्सान धेरै हुन्छ । अहिले बाबाले तिमीलाई समभदार बनाउनुहुन्छ । दुनियाँ स्वर्ग थियो नि । अब यस्तो कसैले कहाँ सम्भन्छन् र ! भारतवर्ष जस्तो पावन देश कुनै थिएन । भन्छन् तर जान्दैनन् हामी स्वर्गवासी थियौं, वहाँ अथाह सुख थियो । गुरुनानकले भगवान्को महिमा गाएका छन्— उहाँ आएर फोहोर कपडा धुनुहुन्छ । जसको महिमा छ एकोअंकार.... शिवलिंगको सट्टा अकालतख्त नाम राखेका छन् । अब बाबाले तिमीलाई सारा सृष्टिको रहस्य सम्भाउनुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू, एउटा पनि पाप नगर्नु, नत्र सयगुणा दण्ड हुन्छ । मेरो निन्दा गरायौ भने पद भ्रष्ट हुनेछ । धेरै सम्भाल गर्नु छ । आफ्नो जीवन हीरा जस्तो बनाऊ । नत्र धेरै पछुताउनु पर्नेछ । जे जति उल्टो गरेका छौ त्यसले भित्र खाइरहन्छ, के म कल्प-कल्प यस्तै गर्छु जसकारण नीच पद पाऊँ ? बाबा भन्नुहुन्छ— माता-पितालाई अनुसरण गर्न चाहन्छौ भने सच्चाइले सेवा गर । माया त जताबाट पनि घुसेर आउँछ । सेन्टरको हेडलाई बिल्कुलै निरहंकारी भएर रहनु छ । बाबा हेर कति निरहंकारी हुनुहुन्छ । कति बच्चाहरूले अरूबाट सेवा गराउँछन् । बाबा कति निरहंकारी हुनुहुन्छ । कहिल्यै कसैसँग रिसाउनुहुन्न । बच्चाहरू यदि अबज्ञाकारी छन् भने बाबाले उनीहरूलाई सम्भाउन त सक्नुहुन्छ । तिमीले के गर्छौं बेहदको बाबाले नै जान्नुहुन्छ । सबै बच्चाहरू एक समान सपूत हुँदैनन्, कपूत पनि हुन्छन् । बाबाले समभानी दिनुहुन्छ । धेरै बच्चाहरू छन् । वृद्धि हुँदै हजारौं पुग्नेछन् । त्यसैले बाबाले बच्चाहरूलाई सावधानी पनि दिनुहुन्छ, कुनै लापर्वाही नगर । यहाँ पतितबाट पावन बन्न आएका छौ त्यसैले कुनै पनि पतित काम नगर । न त नाम-रूपमा फँस्नु छ, न देह-अभिमानमा आउनु छ । देही-अभिमानी भएर बाबालाई याद गरिराख । श्रीमतमा चल्दै गर । माया बडो प्रबल छ । बाबाले सबै कुरा सम्भाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) बाबा समान निरहंकारी बन्नु छ । कसैबाट सेवा लिनु हुँदैन । कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन । यस्तो कुनै पाप कर्म नहोस्, जसको सजाय खानु परोस् । आपसमा मिलेर बस्नु छ ।
- २) एक बाबाको श्रीमतमा चलनु छ, आफ्नो मतमा होइन ।

वरदानः- सर्व खजानाहरूले भरपुर बनेर आफ्नो चेहराद्वारा सेवा गर्ने सच्चा सेवाधारी भव जो बच्चाहरू सबै खजानाले सदा सम्पन्न वा भरपुर रहन्छन्, उनीहरूको नयन र मस्तकद्वारा ईश्वरीय नशा देखिन्छ । उनीहरूको चेहराले नै सेवा गर्छ । कसैको पासमा धेरै वा कम जम्मा भयो भने त्यो पनि उनीहरूको चेहराबाट देखिन्छ । जसरी कोही उच्च कुलको छ भने उसको चेहराबाट त्यो झलक र फलक देखिन्छ । त्यसैगरी तिम्रो अनुहारले हरेक संकल्प र हरेक कर्मलाई स्पष्ट गरोस् तब भनिन्छ सच्चा सेवाधारी ।

स्लोगनः- समय र संकल्पको खजानाको बचत गरेर जम्माको खाता बढाऊ ।